

2012-06-16

Till
Länsstyrelsen i Skåne Län
Länsöverdirektör Göran Enander
Kungsgatan 13
205 15 MALMÖ

Bristande skötsel av naturvårdsmässigt värdefulla sluttningar på Kåsebergaåsen

Den 26 maj genomförde Lunds Botaniska Förening som planerat utflykten till Kåsebergaåsen och Hammars backar under rubriken "Spännande flora på Hammars backar". Den guidade naturupplevelsen, som undertecknad var ledare för, ingår bland Länsstyrelsens Naturguidningar Skåne vår/sommar 2012 och samlade ett 30-tal deltagare, som fick möjlighet att besöka ett av vårt lands mest exklusiva botaniska utflyktsmål. Deltagarna var nöjda efter vandringen och allt de fick se och uppleva.

Föreningen kan dock notera att situationen på Kåsebergaåsen i sluttningen nedanför Ales stenar gått och går en utveckling till mötes som måste betecknas som oacceptabel, om man har minsta ansvar för att värna, vårda och visa områdets exklusiva flora.

Den vackert rödblommiga nejlikväxten Klätt (*Agrostemma githago*), som här haft sin sista naturliga växtplats i Sverige, har nu försvunnit för gott. Blå sminkrot (*Lithospermum coeruleum*), som här har sin enda svenska fastlandslokal, har under de senaste åren minskat i utbredning, stenkrassing (*Hornungia petraea*) håller på att försvinna liksom sandluzern (*Medicago minima*). Detta är endast några exempel på vårt lands mest sällsynta arter som håller på att gå en snabb död tillmötes. Nämnda arter är ettåriga och därför utmärkta indikatorer som snabbt visar förändringar och illustrerar att platsen blivit ogynnsam för dessa och andra arter.

Hur har denna situation kunnat uppstå här vid Ales stenar, som är ett attraktivt, känt och välbesökt utflyktsmål? Orsaken är enkel att förklara. Tramp och bete sker inte längre i sluttningarna och därför har en igenväxning av marken skett. Konkurrensen mellan arterna förändras och de mest konkurrenssvaga arterna - annuella - försvinner. Föreningen har full förståelse för att kulturminnesvården vill skydda skeppssättningen Ales stenar från betesdjur, om dessa åstadkommer skador på kulturminnet. Däremot finns det inte sakliga skäl att avlägsna betesdjuren från att beta sluttningszonen och markerna närmast sluttningen.

Föreningen hemställer att Länsstyrelsen omgående vidtar åtgärder för att återskapa mer gynnsamma förhållanden för ovannämnda och andra växtarter i sluttningarna, så att dessa åter kan utveckla livskraftiga populationer. Sluttningarna är även kända för sina höga entomologiska värden med stor artrikedom och med flera sällsynta insekter. Även dessa drabbas när blottad sand försvinner. Regeringen har som bekant vid åtskilliga tillfällen påtalat behovet av en bättre samordning mellan naturvård och kulturminnesvård. Här kan Länsstyrelsen i framtiden visa på en samordnad insats, som garanterat ger ett lyckligt resultat, om åtgärder vidtas snarast.

Med vänlig hälsning

Åke Svensson

Ordförande Lunds Botaniska Förening